

Dosarul nr. 2ra-1693/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani (jud. V. Jomiru-Niculită)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Panov, I. Țurcan, L. Pruteanu)

ÎNCHEIERE

16 decembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Mariana Pitic
Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Nina Ani, reprezentată de avocatul Petru Coșleț

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Elenei Lipcan împotriva Angelei Gîrleanu cu privire la partajarea averii, înlăturarea obstacolelor și încasarea cheltuielilor de judecată și

la cererea de chemare în judecată a Ninei Ani împotriva lui Alexandru Ani, Angelei Gîrleanu, Elenei Lipcan și IP „Agenția Servicii Publice” cu privire la repunerea în termen, recunoașterea nulității certificatului, a certificatelor de moștenitor testamentar, a contractului de donație și recunoașterea dreptului de proprietate

împotriva deciziei din 21 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Nina Ani, reprezentată de avocatul Petru Coșleț și Angela Gîrleanu și menținută hotărârea din 15 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani

constată:

La 3 decembrie 2012, Elena Lipcan, reprezentată de avocatul Raisa Meșteșug a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Alexandru Ani cu privire la partajarea averii și înlăturarea obstacolelor.

În motivarea acțiunii a invocat că prin certificatul de moștenitor testamentar nr. 3579 din 11 septembrie 2012, înregistrat la biroul notarial Nelli Pancova, a devenit proprietară a 2/3 cotă-parte din lotul de teren pentru construcții cu suprafața de 0,0713 ha, nr. cadastral XXXXX, casa individuală de locuit cu suprafața de 110,9 m², nr. cadastral XXXXX, construcția accesorie cu suprafața de 10,1 m², nr. cadastral XXXXX, construcția accesorie cu suprafața de 31,2 m², nr. cadastral

XXXXX care au fost înregistrate în Registrul bunurilor imobile la 13 septembrie 2012.

A menționat că bunurile menționate le-a dobândit în baza certificatului de moștenitor testamentar de la defunctul Vasile Ani, iar cealaltă cotă-parte în mărime de 1/3 i-a fost transmisă cu drept de proprietate lui Alexandru Ani care este fiul defunctului.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 5, 7, 166, 167 CPC, art. 357, 361 Cod civil.

A solicitat admiterea acțiunii, partajarea în natură proporțional cotelor deținute și anume dânzei 2/3 cotă-parte și lui Alexandru Lipcan 1/3 cotă-parte din lotul de teren pentru construcții cu suprafața de 0,0713 ha, nr. cadastral XXXXX, casa individuală de locuit cu suprafața de 110,9 m², nr. cadastral XXXXX, construcția accesorie cu suprafața de 10,1 m², nr. cadastral XXXXX, construcția accesorie cu suprafața de 31,2 m², nr. cadastral XXXXX și înlăturarea obstacolelor în folosirea bunurilor ce-i aparțin cu drept de proprietate.

Pe parcursul examinării cauzei, Elena Lipcan a depus cerere de chemare în judecată împotriva Angelei Gîrleanu, prin care a solicitat partajarea în natură proporțional cotelor deținute și anume dânzei 2/3 cotă-parte și Angelei Gîrleanu 1/3 cotă-parte din lotul de teren pentru construcții cu suprafața de 0,0713 ha, nr. cadastral XXXXX, casa individuală de locuit cu suprafața de 110,9 m², nr. cadastral XXXXX, construcția accesorie cu suprafața de 10,1 m², nr. cadastral XXXXX, construcția accesorie cu suprafața de 31,2 m², nr. cadastral XXXXX și înlăturarea obstacolelor în folosirea bunurilor ce-i aparțin cu drept de proprietate.

În motivarea acesteia a invocat că la 29 iulie 2015, Alexandru Ani a transmis dreptul său de proprietate asupra 1/3 cotă-parte din bunurile menționate către Angela Gîrleanu în baza contractului de donație nr. 6945 din 29 iulie 2015.

La moment, în imobilul litigios locuiește Angela Gîrleanu, iar ținând cont de faptul că bunul imobil nu a fost suspus partajării, ultima îi îngrădește dreptul ei de a avea acces la proprietate sa.

La 27 noiembrie 2015, Nina Ani, reprezentată de avocatul Petru Coșleț a depus cerere privind intervenirea în proces în calitate de intervenient principal în cauza dată, înaintând cerere de chemare în judecată împotriva lui Alexandru Ani, Angelei Gîrleanu, Elenei Lipcan și IP „Agenția Servicii Publice” cu privire la repunerea în termen, recunoașterea nulității certificatelor de moștenitor testamentar, a contractului de donație și recunoașterea dreptului de proprietate.

În motivarea acțiunii a invocat că la 17 ianuarie 1969, a încheiat căsătoria cu Vasili Ani, tatăl copârâtului Alexandru Ani și s-au instalat cu traiul în mun. XXXXX str. XXXXX.

În vara anului 1972, Stepan Lozovan și Ana Lozovan, fiind în vârstă înaintată, care locuiau în mun. XXXXX str. XXXXX, într-o casuță cu dimensiunile de 13,7 m amplasată pe un teren cu suprafața de 643 m², au apelat către ea și Vasili Ani cu rugămintea de a-și construi o casă de locuit pe terenul aflat în folosința lor, în scopul de a avea grijă de dâșii la bătrânețe.

Astfel, au acceptat această propunere și în vara anului 1972 au început edificarea unei casei de locuit.

A comunicat că la 14 octombrie 1972, Stepan Lozovan a întocmit un testament pe numele lui Vasili Ani.

La XXXXX, Ana Lozovan a decedat.

În perioada anilor 1973-1974, dânsa și Vasili Ani au finisat casa de locuit din mun. XXXXX str. XXXXX și au trecut cu traiul în ea.

Totodată, deoarece căsuța în care locuia Stepan Lozovan era în stare avariata și se demola, i-au propus lui Stepan Lozovan să treacă să locuiască cu dânsii împreună, fapt, acceptat de ultimul.

Ulterior, dânsa și Vasili Ani au mai construit două anexe la casa de locuit cu dimensiunile de aproximativ câte 36 m² fiecare, o șură cu dimensiunile de 30 m², o șură cu dimensiunile de 10 m², un beci cu dimensiunile de 9 m² și alte construcții necesare în gospodărie.

La XXXXX, Stepan Lozovan a decedat, iar dânsa și Vasili Ani au continuat să locuiască pe adresa menționată.

A menționat că la 27 februarie 1986, a fost desfăcută căsătoria dintre ea și Vasili Ani, însă continuau să ducă o gospodărie comună, bunurile dobândite în timpul căsătoriei nu au fost partajate.

Totodată, a susținut că în anul 1999, a plecat la muncă peste hotarele țării, iar în anul 2003, după ce și-a legalizat actele de ședere în XXXXX, a revenit acasă și a contribuit cu surse financiare la reparația capitală a construcțiilor din str. XXXXX mun. XXXXX și anume a schimbat acoperișul, podelele, tavanul, geamurile, a instalat încălzire autonomă.

La XXXXX, a decedat Vasili Ani, dânsa contribuind cu surse financiare la înmormântarea acestuia.

Recent, a aflat că bunurile imobile construite în timpul căsătoriei cu Vasili Ani au fost înregistrate nelegitim cu drept de proprietate doar după ultimul și testate Elenei Lipcan în proporții de 2/3 și lui Alexandru Ani în proporții de 1/3 cotă-parte, iar ultimul prin contractul de donație din 29 iulie 2015 a donat Angelei Gîrleanu 1/3 cotă-parte din aceleași bunuri.

A considerat că instanța de judecată este în drept să recunoască nul certificatul de moștenitor testamentar nr. 1-65 din 15 ianuarie 1990 eliberat pe numele lui Vasili Ani și parțial nul testamentul prin care Vasili Ani a testat Elenei Lipcan 2/3 și lui Alexandru Ani 1/3 cote-părți din bunurile imobile teren cu suprafața de 0,0713 ha, nr. cadastral XXXXX, casa de locuit cu suprafața de 110,9 m² nr. cadastral XXXXX, construcție accesorie cu suprafața de 10,1 m² nr. cadastral XXXXX, construcție accesorie cu suprafața de 31,2 m² nr. cadastral XXXXX din str. XXXXX mun. XXXXX și să recunoască dreptul ei de proprietate asupra 1/2 cotă-parte din bunurile imobile menționate.

Având în vedere că bunurile imobile menționate au fost edificate de ambii soți, a precizat că fiecăruia îi revine câte 1/2 cotă-parte ideală, iar Vasili Ani nu era în drept să testeze toată averea lui Alexandru Ani și Elenei Lipcan, iar în consecință testamentul eliberat de către Vasili Ani și certificatele de moștenitor testamentar din

11 septembrie 2012 și 11 noiembrie 2013 sunt parțial lovite de nulitate absolută și necesită a fi anulate de instanța de judecată prin prisma art. 217, 219 și 220 Cod civil.

Prin urmare, și contractul de donație nr. 6945 din 29 iulie 2015 în partea donării de către Alexandru Ani a 1/6 cotă-parte din bunurile imobile menționate Angelei Gîrleanu este lovit de nulitate absolută.

La fel, a considerat că urmează a fi repusă în termenul de prescripție de contestare a actelor juridice lovite de nulitate, deoarece se afla peste hotarele țării și nu a avut posibilitate de a cunoaște aceste circumstanțe.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 65, 85, 166-167, 116 CPC, art. 217, 219, 315, 370, 373 Cod civil, art. 19, 20 Codul familiei.

A solicitat admiterea acțiunii, atragerea în proces în calitate de intervenient principal, repunerea în termenul în vederea contestării actelor juridice, ca fiind omis întemeiat, recunoașterea nulă a testamentului eliberat de Vasili Ani pe numele Elenei Lipcan și a certificatului de moștenitor testamentar nr. 7143 din 11 septembrie 2012 în partea testării 1/3 cotă-parte din bunurile imobile litigioase, recunoașterea nulă a testamentului eliberat de Vasili Ani pe numele lui Alexandru Ani și a certificatului de moștenitor testamentar nr. 10355 din 18 noiembrie 2013 în partea testării 1/6 cotă-parte din bunurile imobile litigioase, recunoașterea nulă a contractului de donație nr. 6945 din 29 iulie 2015 în partea donării de către Alexandru Ani către Angela Gîrleanu 1/6 cotă-parte din bunurile imobile litigioase, recunoașterea dreptului ei de proprietate asupra 1/2 cotă-parte din bunurile imobile litigioase, precum și încasarea din contul pârâților a cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea din 19 decembrie 2016 a Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău, a fost admisă cererea Ninei Ani cu privire la intervenirea în proces în calitate de intervenient principal.

Pe parcursul examinării cauzei, Elena Lipcan, reprezentată de avocatul Valeriu Scutelnic a depus cerere de concretizare a cerințelor, prin care a solicitat partajarea în natură a imobilelor amplasate pe terenul cu nr. cadastral XXXXX cu suprafața de 0,713 ha, situat în mun. XXXXX str. XXXXX, proporțional cotei-părți deținute, atribuindu-i 2/3 cotă-parte, iar Angelei Gîrleanu - 1/3 cotă-parte din construcții, conform variantei de partajare determinată prin raportul de expertiză nr. 174 din 30 martie 2015, după cum urmează:

- atribuirea ei 2/3 cotă-parte din casa de locuit lit. A (01) cu S=19,8 m² în valoare de 48 582 de lei; anexa lit. A2 (01) cu S=31,4 în valoare de 77 797 de lei; șura 2 (03) în valoare de 21 340 de lei; WC în valoare de 557 de lei; 2/3 din valoarea porții în valoare de 1 227 de lei și gardului de lemn în valoare de 1 020 de lei.
- atribuirea Angelei Gîrleanu 1/3 cotă-parte din anexa lit. A1 (01) cu S=27,2 m² în valoare de 69 295 de lei; șura 1 (02) în valoare de 5 876 de lei; beciul 3 în valoare de 18 306 de lei; 1/3 din valoarea porții în valoare de 1 227 de lei și gardului de lemn în valoare de 1 020 de lei.

Totodată, a solicitat și încasarea de la Angela Gîrleanu în beneficiul ei a sumei de 12 893 de lei (diferența dintre valoarea a 2/3 cotă-parte reală și valoarea a 2/3

cotă-parte ideală), obligarea pârâtei să nu-i creeze obstacole în folosința a 2/3 cotă-parte din imobilele amplasate pe terenul cu nr. cadastral XXXXX, cu suprafața de 0,713 ha, situat în mun. XXXXX str. XXXXX ce-i aparțin cu drept de proprietate, atribuirea în folosință ei și pârâtei proporțional cotelor-părți deținute a terenului cu nr. cadastral XXXXX, cu suprafața de 0,713 ha din mun. XXXXX str. XXXXX.

Pe parcursul examinării cauzei, Nina Ani, reprezentată de avocatul Petru Coșleț a depus mai multe cereri de concretizare a acțiunii, solicitând în final atragerea în proces în calitate de copârât a IP „Agenția Servicii Publice”, Sereviciul Cadastral teritorial Chișinău, repunerea în termenul de contestare a actelor juridice, recunoașterea nulă a certificatului nr. 3129 din 26 decembrie 1952 eliberat de biroul de inventariere tehnică Chișinău, prin care după Stepan Lozovan și Ana Lozovan a fost recunoscut dreptul de proprietate asupra casei de locuit cu suprafața de 79,1 m², suprafața locativă de 37,9 m² și construcțiilor anexe din str. XXXXX mun. XXXXX, recunoașterea nulă a certificatului de moștenitor testamentar nr. 1-65 din 15 ianuarie 1990 eliberat de către notarul public Elena Iusimbeli pe numele lui Vasili Ani, prin care a fost recunoscut dreptul de proprietate asupra casei de locuit cu suprafața de 79,1 m², suprafață locativă de 37,9 m², două anexe, beci, veceu, gard și poartă amplasate pe terenul cu suprafața de 600 m² din str. XXXXX mun. XXXXX, recunoașterea nulă a certificatului de moștenitor testamentar nr. 7143 din 11 septembrie 2012 în partea recunoașterii după Elena Lipcan a dreptului de proprietate asupra 1/3 cotă-parte din terenul cu suprafața de 0,0713 ha, nr. cadastral XXXXX, casa individuală de locuit cu suprafața de 110,9 m², nr. cadastral XXXXX, construcție accesorie cu suprafața de 10,1 m², nr. cadastral XXXXX, construcție accesorie cu suprafața de 31,2 m², nr. cadastral XXXXX, recunoașterea nulă a certificatului de moștenitor testamentar nr. 10355 din 18 noiembrie 2013 în partea recunoașterii după Alexandru Ani a dreptului de proprietate asupra 1/6 cotă-parte din terenul cu suprafața de 0,0713 ha, nr. cadastral XXXXX, casa de locuit cu suprafața de 110,9 m², nr. cadastral XXXXX, construcție accesorie cu suprafața de 10,1 m², nr. cadastral XXXXX, construcție accesorie cu suprafața de 31,2 m², nr. cadastral XXXXX din str. XXXXX mun. XXXXX, recunoașterea nulă a contractului de donație nr. 6945 din 29 iulie 2015 în partea donării de către Alexandru Ani către Angela Gîrleanu 1/6 din bunurile imobile și anume terenul cu suprafața de 0,0713 ha, nr. cadastral XXXXX, casa de locuit cu suprafața de 110,9 m², nr. cadastral XXXXX, construcție accesorie cu suprafața de 10,1 m², nr. cadastral XXXXX, construcție accesorie cu suprafața de 31,2 m², nr. cadastral XXXXX din str. XXXXX mun. XXXXX, recunoașterea dreptului ei de proprietate asupra 1/2 cotă-parte din bunurile imobile și anume terenul cu suprafața de 0,0713 ha, nr. cadastral XXXXX, casa de locuit cu suprafața de 110,9 m², nr. cadastral XXXXX, construcție accesorie cu suprafața de 10,1 m², nr. cadastral XXXXX, construcție accesorie cu suprafața de 31,2 m², nr. cadastral XXXXX din str. XXXXX mun. XXXXX, precum și încasarea în mod solidar de la pârâți în beneficiul ei a cheltuielilor de judecată și a cheltuielilor de asistență juridică.

Prin hotărârea din 15 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată a Elenei Lipcan.

Au fost partajate în natură bunurile imobile din mun. XXXXX str. XXXXX în modul corespunzător:

- Elenei Lipcan ce-i aparține 2/3 cote-părți au fost atribuite casa de locuit lit. A (01) cu suprafața de 19,8 m² cu valoarea de 48 582 de lei; anexa lit. A2 (01) cu suprafața de 31,4 m² cu valoarea de 77 797 de lei; șura 2 (03) cu valoarea de 21 340 de lei, WC cu valoarea de 557 de lei.
- Angelei Gîrleanu ce-i aparține 1/3 cote-părți au fost atribuite anexa lit. A1 (01) cu suprafața de 27,2 m² cu valoarea de 69 295 de lei, șura 1 (02) cu valoarea de 5 876 de lei; beciul 3 cu valoarea de 18 306 de lei.

Au rămas în folosință comună gardul de lemn, poarta și terenul aferent.

A fost obligată Angela Gîrleanu să nu creeze obstacole Elenei Lipcan în folosința a 2/3 cote-părți din bunurile imobile ce îi aparțin cu drept de proprietate din mun. XXXXX str. XXXXX.

A fost încasată de la Angela Gîrleanu în beneficiul Elenei Lipcan suma de 10 646 de lei ca diferență dintre valoarea cotelor-părți și suma de 3 500 de lei ca cheltuieli de judecată.

În rest, a fost respinsă acțiunea Elenei Lipcan ca neîntemeiată.

A fost respinsă cererea depusă de Nina Ani cu privire la repunerea acțiunii în termen.

A fost respinsă cererea de chemare în judecată depusă de Nina Ani.

Prin decizia din 21 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Nina Ani, reprezentată de avocatul Petru Coșleț și Angela Gîrleanu și menținută hotărârea primei instanțe.

Întru consolidarea soluției adoptate, instanțele de judecată ierarhic inferioare au constatat că testamentul întocmit de Lozovan Stepan este un act juridic valabil, în temeiul căruia a fost eliberat certificatul de moștenitor testamentar nr. 1-65 din 15 ianuarie 1990, motiv pentru care urmează a fi respinsă ca neîntemeiată pretenția privind recunoașterea nulității acestuia.

Astfel, prima instanță și instanța de apel au reținut că Vasili Ani a dobândit prin succesiune dreptul de proprietate asupra bunurilor imobile litigioase, iar Nina Ani nu poate pretinde la ele, or Stepan Lozovan a dispus prin testament de dreptul său asupra bunurilor pe care le deținea, indiferent de cine a participat la edificarea construcțiilor din mun. XXXXX str. XXXXX, motiv pentru care nu poate fi recunoscut dreptul de proprietate al Ninei Ani asupra 1/2 cotă-parte din bunurile imobile, odată ce constituia proprietate personală a soțului dobânditor Vasili Ani.

Instanțele de judecată ierarhic inferioare au evidențiat că nu sunt clare motivele de recunoaștere a nulității certificatelor de moștenitor nr. 7143 din 11 septembrie 2012 și nr. 10355 din 18 noiembrie 2013, odată ce au fost întocmite în conformitate cu norma juridică, constituie acte juridice valabile, iar condițiile de valabilitate referitoare la întocmirea acestora, nu au fost afectate.

Mai mult, dreptul de proprietate a lui Alexandru Ani și al Elenei Lipcan a fost înregistrat în Registrul bunurilor imobile în baza acestor certificate la 19 noiembrie 2013 și respectiv, la 13 septembrie 2012.

Respectiv, instanțele de judecată ierarhic inferioare au stabilit că în partea recunoașterii nulității certificatului de moștenitor testamentar nr. 7143 din 11 septembrie 2012, cererea depusă de Nina Ani este tardivă, ultima nu a probat omiterea termenului în baza unor circumstanțe și dovezi care ar motiva depunerea prezentei acțiuni după termen, or toate pretențiile solicitate au ca obiect bunurile imobile din str. XXXXX mun. XXXXX, iar Registrul bunurilor imobile este unul public și orice persoană fără justificarea vreunui interes are acces la informația deținută și poate solicita, cerceta, lua cunoștință cu informația din registru și documentele adiționale.

La fel, nu este argumentată nici în drept nici în fapt pretenția privind recunoașterea nulității contractului de donație nr. 6945 din 29 iulie 2015 în partea donării de către Alexandru Ani către Angela Gârleanu 1/3 din bunurile imobile amplasate pe str. XXXXX mun. XXXXX.

În partea recunoașterii nulității certificatului nr. 3129 din 26 decembrie 1952 eliberat de biroul de inventariere tehnică Chișinău, instanțele de judecată ierarhic inferioare au menționat că actul normativ în baza căruia se solicită a fi declarat nul este Codul civil din 26 decembrie 1964, în vigoare din 1 iulie 1965, adică în baza unui act care nu era în vigoare la momentul eliberării certificatului contestat.

Mai mult ca atât, la data întocmirii certificatului menționat, Nina Ani nu se afla în căsătorie cu Vasile Ani, drepturile sau interesele sale legitime nu erau afectate și pe parcurs, aceasta nu s-a interesat de posibilitatea apărării drepturilor sale care consideră că au fost încălcate.

La 2 septembrie 2020, Nina Ani, reprezentată de avocatul Petru Coșleț a declarat recurs împotriva deciziei din 21 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu adoptarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii depusă de ea și de respingere a acțiunii depusă de Elena Lipcan, precum și încasarea în mod solidar de la intimați a cheltuielilor de judecată și de asistență juridică.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu actele judecătorești recurate, deoarece instanțele de judecată ierarhic inferioare eronat au interpretat circumstanțele cauzei, iar în consecință, eronat au aplicat legea materială.

A remarcat că, contrar prevederilor art. 130 alin. (4) CPC, instanțele de judecată ierarhic inferioare nu au dat nicio apreciere actului de inspectare din 19 decembrie 1948, certificatului nr. 169 din 8 februarie 1949, actului de inspectare din 27 octombrie 1972 și hotărârii din 13 septembrie 1989 a Judecătoriei Chișinău, prin care a fost constatat că casa de locuit edificată de Stepan Lozovan și Ana Lozovan era cu suprafața de 13,7 m², suprafața locativă de 9,0 m² și volumul de 53 m.

La fel, în motivarea hotărârilor, instanțele de judecată ierarhic inferioare nu au dat nicio explicație de ce au dat prioritate certificatului (adeverinței) nr. 3129 din 26 decembrie 1952 care este rectificat (falsificat) și suprafața locativă a casei de locuit este de 37,9 m² și nu au dat nicio apreciere celorlalte înscrisuri care atestă că la 27 octombrie 1972 și la 13 septembrie 1989, suprafața casei de locuit ce-i

aparținea cu drept de proprietate lui Stepan Lozovan era de 13,7 m², iar suprafața locativă de 9 m².

Instanțele de judecată nu au dat nicio apreciere faptului că potrivit înscrisurilor din dosarul de inventariere tehnică, anexa A2 și anexa A3 au fost edificate în anul 1985, când Stepan Lozovan și Ana Lozovan erau decedați, iar dânsa și Vasili Ani erau în căsătorie și nicidecum nu puteau fi incluse în certificatul (adeverința) nr. 3129 din 26 decembrie 1952.

A invocat dezacordul cu poziția instanțelor de judecată ierarhic inferioare precum că certificatul de moștenitor testamentar nr. 1-65 din 15 ianuarie 1990 a fost eliberat în baza testamentului din 14 octombrie 1972 eliberat de către Stepan Lozovan și nu în baza certificatului nr. 3129 din 26 decembrie 1952.

Astfel, a precizat că într-adevăr, în certificatul de moștenitor testamentar nr. 1-65 din 15 ianuarie 1990 a fost indicat că este eliberat în baza testamentului din 14 octombrie 1972, însă, în certificatul de moștenitor testamentar nr. 1-65 din 15 ianuarie 1990 a fost menționat că bunurile imobile litigioase au aparținut cu drept de proprietate lui Ioana Lozovan în mărime de 1/2 cotă-parte, iar cealaltă 1/2 cotă-parte i-au aparținut lui Stepan Lozovan în baza în baza certificatului (adeverinței) nr. 3129 din 26 decembrie 1952, în care sunt incluse chiar și acele construcții, care au fost edificate în anul 1977 și cele construite în anul 1985, deși Ioana Lozovan decedase la XXXXX, iar Stepan Lozovan la XXXXX.

Prin urmare, a evidențiat că din conținutul probelor indicate rezultă că certificatul de moștenitor testamentar nr. 1-65 din 15 ianuarie 1990 este lovit de nulitate absolută, deoarece dimensiunile bunurilor imobile litigioase indicate în certificatul (adeverinței) nr. 3129 din 26 decembrie 1952 sunt denaturate și acest certificat urma a fi exclus din calitatea de probe de către instanță prin prisma art. 121 și 122 CPC.

A precizat că primei instanțe au fost prezentate două certificate de moștenitor testamentar cu nr. 1-65, dar cu conținuturi diferite, primul fiind datat cu data de 15 ianuarie 1990, care se păstra în dosarul succesoral la Ministerul Justiției al RM, iar al doilea, care se păstrează în dosarul de inventariere tehnică al bunului imobil din str. XXXXX mun. XXXXX și prezentat de către reprezentantul Agenției Servicii Publice, autentificat la 20 aprilie 2018, în care nu este indicată data autentificării lui.

Astfel, deoarece certificatul de moștenitor testamentar nr. 1-65 care se află în dosarul cadastral nu conține data autentificării lui, rezultă că acesta nu întrunește condițiile de formă (nu conține data autentificării), iar în consecință este lovit de nulitate absolută și urma a fi anulat.

A afirmat că nu este clar cum prima instanță și instanța de apel au ajuns la concluzia că bunurile imobile litigioase au fost edificate de către Ana Lozovan și Stepan Lozovan, dacă actele anexate la dosarul de inventariere tehnică atestă că aceste bunuri imobile au fost edificate de către dânsa și Vasili Ani în timpul căsătoriei, inclusiv după decesul Anei Lozovan și Stepan Lozovan.

Totodată, deși a solicitat anularea certificatelor de moștenitori testamentari nr. 7143 din 11 septembrie 2012 și nr. 10355 din 18 noiembrie 2013, instanțele de judecată ierarhic inferioare s-au expus doar în privința certificatului de moștenitor

testamentar nr. 7143 din 11 septembrie 2012, că acțiunea ar fi fost depusă tardiv, iar în privința celuilalt certificat nr. 10355 din 18 noiembrie 2013, nu s-au expus nici într-un mod.

La fel, nu este clar, cum au ajuns instanțele la concluzia că acțiunea în privința nulității certificatului de moștenitor testamentar nr. 7143 din 11 septembrie 2012 este depusă tardiv și de când începe să curgă acest termen, deoarece din materialele dosarului rezultă că dânsa a intervenit în proces doar la data de 19 decembrie 2016, iar certificatul de moștenitor testamentar nr. 10355 din 18 noiembrie 2013 a fost prezentat instanței de judecată doar la data de 3 aprilie 2018, prin urmare, termenul de contestare a fost omis întemeiat și dânsa urma a fi repusă în termenul de contestare.

Având în vedere că bunurile imobile litigioase au fost edificate de ambii soți în timpul căsătoriei, a considerat că fiecăruia îi revine câte 1/2 cotă-parte ideală din bunurile imobile, iar în consecință, prima instanță și instanța de apel urmau să-i recunoască dreptul de proprietate asupra 1/2 cotă-parte din aceste bunuri imobile.

De asemenea, a indicat că instanțele de judecată urmau să o repună în termenul de contestare a certificatului nr. 3129 din 26 decembrie 1952, certificatului de moștenitor testamentar 1-65 din 15 ianuarie 1990 și certificatului de moștenitor testamentar nr. 7143 din 11 septembrie 2012, deoarece a aflat despre existența lor doar după intervenirea în proces în calitate de intervenient principal.

La 4 noiembrie 2020, în adresa lui Alexandru Ani, Angelei Gîrleanu, Elenei Lipcan și IP „Agenția Servicii publice”, Serviciul Cadastral teritorial Chișinău a fost expediată copia cererii de recurs depusă de Nina Ani, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 184 vol. III), fiind recepționată de către IP „Agenția Servicii publice”, Serviciul Cadastral teritorial Chișinău la 9 noiembrie 2020 și de către Elena Lipcan la 10 noiembrie 2020, ceea ce se atestă prin avizele de recepție anexate la actele cauzei (f. d. 185, 186 vol. III), iar corespondența expediată în adresa lui Alexandru Ani și Angelei Gîrleanu a fost returnată de către Oficiul Poștal cu mențiunea „nereclamat” (f. d. 187 vol. III).

Până la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referința prin care Alexandru Ani, Angela Gîrleanu, Elena Lipcan și IP „Agenția Servicii publice”, Serviciul Cadastral teritorial Chișinău să-și expună poziția față de temeiurile recursului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 9 martie 2020, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 159 vol. III), însă careva date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurentă la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 2 septembrie 2020 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Nina Ani, reprezentată de avocatul Petru Coșleț, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Nina Ani, reprezentată de avocatul Petru Coșleț, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a

probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Nina Ani, reprezentată de avocatul Petru Coșleț urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Nina Ani, reprezentată de avocatul Petru Coșleț.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Mariana Pitic

Nicolae Craiu